

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

Covarrubias y Leyva, Diego de

Antverpiae, 1610

[Ad Perillvstrem, Ac Reverendissimvm Dominvm, DN. Fernandvm
Valdesivm, Episcopvm Segvntivm, Caroli Caesaris, Hispaniarvmqve Regis,
Praetorio Svmmo Præfectum, Didaci Covarrvvas, Toletani, è Collegio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96556)

PERILLVSTREM, AC REVEREN-
DISSIMVM DOMINVM, DN. FERNAN-
DVM VALDESIVM, EPISCOPVM SEGVNTIVM, CAROLI

CAESARIS, HISPANIARVMQVE REGIS, PRAETORIO SVMMO
Praefectum, DIDACI COVARRVVIAS, Toletani, è Collegio Maximi Saluatoris,
Salmanticae vtriusque iuris disciplinam profitentis, in eius de *Sponsalibus*,
& *Matrimonij* Epitomen, Praefatio.

QVI Iuris vtriusque peritiam penitentissime sectantur, Praesul amplissime, curam haud
segniter debent impendere, quo ceteris propria studia publicè censenda exhibeant, atque
Reipublicae utilitati consulentes exactissima cura elaborata vulgo tradere nitantur. Eam
etenim provinciam iuris professores assumpsimus, in qua maximo cum periculo aeternae, non
tantum temporariae, salutis hallucinamur: plerumque quid patrimonio, rebusque huius
modi conveniat, ac frequenter quid animae vtile sit, pertractantes. Proinde totis viribus agendum, ut
ea, quae in vtriusque iuris interpretationem excogitavimus, doctissimorum virorum examen subire fe-
stinent. Quo fit, ut nobis non parva utilitas comparetur: quippe quibus ex sapientum hominum &
cordatorum candido iudicio, quae modo edimus, maioris aestimare licebit, quam si priuatim proprio de-
creto probarentur. Neque palinodiam canere, quod aiunt, nobis indecorum erit; modo gravissimi viri,
quique in his studijs aetatem omnem exegerunt, quibus nos ipsos exponimus, id effici debere censuerunt.
Hinc etiam augentur publicis hisce experimentis humana ingenia: artes miro modo crescunt, ab illo-
que vetustatis situ egregie vindicantur. Prisci siquidem illi mortales, auctore Plutarcho, aegrotos palam
curabant: ut eorum unusquisque, si quid habuisset conducibile, quod vel ipse aegrotans, vel alterum
curans comperisset, consuleret ei, cui opus erat. Appelles etiam nobilissimus ille pictor, teste Plinio, per-
fecta opera proponebat in pergula transeuntibus, atque post ipsam tabulam latens, vitia, quae notarentur,
auscultabat, vulgum praese ferens diligentiolem quam se iudicem. Quibus persuasi, praesul ornatissime,
animum induximus, ut quae in librum Quartum Decretalium in hoc totius orbis celebratissimo gymnosio, an-
no ab hinc quarto, frequentissimo auditorio dictavimus, in publicum sub tuo patrociniò prodirent. Iuris
Pontificij studio sis operam hanc, qua potuimus diligentia impigre nauantes. Quod si spes ipsa nos fefellerit,
id tamen hic conatus assequetur, ut multò impensius, atque curatius nostra haec studia ab alijs animadversa, non
mediocrem compendium huic tractatui sint allatura. Ceterum cum in mentem venisset, urbium conditores
Deos proprios ipsis urbibus, ac provincijs assignare consuevisse, ut municipali consecratione colerentur, veluti
tutelam illius loci subituri, quos veteres Tutelares appellant, unde & Tutelarum deorum sacra eorum an-
nalibus celebrantur, in quibus patrociniò & salus urbis, velut à certis numinibus rogabatur, hosque Pa-
trios Deos primo Georg. Virg. nominat:

Dii patrii indigetes, & Romule, Vestaque mater,
Quae Tuscum Tyberim, & Romana Palatia seruas.

Quorum sub indigetum nomine Hispanus Poeta meminit lib. 1. de bello civili:

Indigetes fleuisse Deos, verbisque laborem
Testatos sudore lares.

Ac denique, ut scribit Tertullianus in Apologetico, unicuique provinciae, & civitati suus Deus erat, ut Syria
Astartis, Arabia Diaeres, Norico Tibilenus, Africa Caelestus: ea ratione nobis, qui divina auxilia ab ipso
summo omnium opifice, ac Deo Optimo Maximo Iesu admiranda totius Christiani orbis felicitate petimus, &
humana patrociniò inuocare, iure licere arbitramur: quo nostra studia tuto in omnium conspectum prodire
possint, insigni alicuius Herois tutela ipso limine praemunita. Te vero Praeses vigilantissime, multis titulis, ac
nominibus selegimus, cui haec lucubrationes, nostrorum studiorum primitiae, nuncuparentur: non quòd dignas
tanto nomine vllò pacto eas existimemus, sed quòd animù in rebus literarijs addictissimù semper cognouerimus,
nec iniuria: siquidem iustitia, quae inter virtutes primas obtinet, cuius ipse clarissimam praefecturam geris, tota
civilibus litteris, iuris vtriusque studijs, ac legum humanarum professione comprehenditur, quippe quae res no-
stras, vitam, corpus, & nos ipsos tueri doceant, noxios supplicis coercedo, bonos praemijs honorando. Agno-
scamus igitur te vere iustitiae assertorem: litterarum & discipline, admittuntur & vindicem profiteamur: qui sa-
tu gradu ex iure novellarum, tam auro cratissi-
nati solum ad septimum usque gradum forent adm-
st. communiter recepta, in d. l. vltim. probat. l. r.
unde cor. l. vlt. de h. h. cognat. Verum l.

